

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2007 m. lapkričio 8 d.

nustatantis Bendrijos civilinės saugos mechanizmą (nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/779/EB, Euratomas)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 308 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 203 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę, ⁽¹⁾

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę, ⁽²⁾

kadangi:

(1) 2001 m. spalio 23 d. Tarybos sprendimas 2001/792/EB, nustatantis Bendrijos mechanizmą sustiprintam bendradarbiavimui teikiant civilinės saugos pagalbą palengvinti ⁽³⁾ (toliau – Mechanizmas) turi būti iš esmės pakeistas tam, kad ES ekstremalių situacijų padarinių likvidavimas būtų nuoseklesnis ir veiksmingesnis. Siekiant aiškumo, minėtas sprendimas turėtų būti išdėstytas nauja redakcija.

(2) Pastaraisiais metais kur kas dažniau ištinka gaivalinės ir žmogaus sukeltos nelaimės, jų pasekmės pavojingesnės,

dėl kurių žūva žmonės, padaroma žala turtui, įskaitant kultūrinį paveldą, naikinama ekonominė ir socialinė infrastruktūra bei daroma žala aplinkai.

(3) Bendrijos veiksmai siekiant įgyvendinti 1991 m. liepos 8 d. Tarybos ir Taryboje susirinkusių valstybių narių Vyriausybės atstovų rezoliuciją dėl valstybių narių savitarpio pagalbos kilus gamtinei ar technologinei ekstremaliai situacijai gerinimo ⁽⁴⁾ padėjo apsaugoti žmones, aplinką ir turtą. Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos (JT/EEK) 1992 m. kovo 17 d. konvencija dėl pramoninių avarių tarptautinių padarinių, kurią Bendrija patvirtino Tarybos sprendimu 98/685/EB ⁽⁵⁾, padėjo dar labiau pagerinti pramoninių nelaimių prevenciją ir veiksmus joms įvykus.

(4) Bendra Mechanizmo paskirtis – gavus prašymą teikti paramą tokių ekstremalių situacijų atveju ir sudaryti sąlygas geriau koordinuoti valstybių narių ir Bendrijos teikiamą pagalbą atsižvelgiant į specialius atskirtų, atokiausių ir kitų Bendrijos regionų ar salų poreikius. Per pastaruosius metus gerokai padaugėjo šalių, kurios pageidavo pasinaudoti civilinės saugos pagalbos teikimo mechanizmu. Minėtas mechanizmas turėtų būti patobulintas siekiant užtikrinti veiksmingesnį ir akivaizdų Europos solidarumo įrodymą ir leisti sukurti Europos greitojo reagavimo pajėgumus, grindžiamus valstybių narių civilinės saugos moduliais, kaip paragino Europos Vadovų Taryba susitikimo, kuris vyko 2005 m. birželio 16 ir 17 d., išvadose ir Europos Parlamentas 2005 m. sausio 13 d. rezoliucijoje dėl cunamio sukeltos katastrofos.

⁽¹⁾ 2006 m. spalio 24 d. nuomonė (dar nepaskelbta OL).

⁽²⁾ OL C 195, 2006 8 18, p. 40.

⁽³⁾ OL L 297, 2001 11 15, p. 7.

⁽⁴⁾ OL C 198, 1991 7 27, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 326, 1998 12 3, p. 1.

- (5) Kuriant Mechanizmą reikėtų deramai atsižvelgti į atitinkamus Bendrijos teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus. Dėl to šis sprendimas neturėtų paveikti valstybių narių savitarpio teisių ir pareigų pagal dvišales ar daugiašales tarptautines sutartis, susijusias su klausimais, kuriuos apima šis sprendimas.
- (6) Mechanizmas turėtų palengvinti spartesnę reagavimą civilinės saugos priemonėmis, Bendrijos viduje ar už jos ribų susidarius visų rūšių didelio masto ekstremalioms situacijoms, įskaitant gamtines ir žmogaus sukeltas nelaimes, teroro aktus, technologines, radiacines ir ekologines avarijas, atsitiktinę jūros taršą. Civilinės saugos pagalbos gali būti prašoma visų šių ekstremalių situacijų atvejais, siekiant papildyti ekstremalios situacijos ištiktos šalies reagavimo pajėgumus.
- (7) Prevencija yra labai svarbi siekiant apsisaugoti nuo gamtinio, technologinio ir ekologinio pobūdžio ekstremalių situacijų, ir todėl reikėtų apsvarstyti tolesnius veiksmus. Bendrija, prisidėdama prie detekcijos ir ankstyvojo perspėjimo sistemų tolesnio plėtojimo, valstybėms narėms turėtų padėti sutrumpinti laiką, reikalingą pasirėngimui reaguoti į ekstremalias situacijas ir išpėti ES piliečius. Šios sistemos turėtų būti pritaikytos naudotis ir remtis esamais informacijos šaltiniais.
- (8) Valstybių narių ir Bendrijos lygiu reikia imtis parengiamųjų priemonių, kad pagalbos teikimo komandos nelaimių atveju būtų greitai mobilizuojamos ir pakankamai lanksčiai koordinuojamos, o naudojant mokymo programas reikia užtikrinti veiksmingo reagavimo gebėjimą ir įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandų, pagalbos teikimo komandų ir kitų išteklių papildomumą.
- (9) Kitos parengiamosios priemonės apima informacijos apie būtinus medicinos išteklius kaupimą ir naujų technologijų naudojimo skatinimą. Tai informacija apie medicinos išteklius, kuriuos, atsiliepdamos į prašymą suteikti pagalbą pagal Mechanizmą, valstybės narės savanoriškai gali pasiūlyti naudoti visuomenės sveikatos apsaugos tikslais. Pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 296 straipsnį jokia valstybė narė neprivalo teikti informacijos, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu gyvybiniams savo saugumo interesams.
- (10) Siekiant padėti plėtoti greitojo reagavimo civilinės saugos pajėgumus, reikėtų apsvarstyti papildomų, iš vienos ar daugiau valstybių narių išteklių sudarytų, civilinės saugos pagalbos teikimo modulių, kurie sąveikautų tarpusavyje, kūrimą. Moduliai organizuojami valstybių narių lygiu, valstybės narės duoda jiems nurodymus ir jiems vadovauja.
- (11) Didelio masto ekstremalios situacijos Bendrijoje atveju arba kilus neišvengiamai jos grėsmei, jei jos pasekmės kyla ar gali kilti daugiau nei vienoje valstybėje, arba dėl kurios gali tekti prašyti pagalbos iš vienos ar daugiau valstybių narių, reikia, kad per nustatytą patikimą bendrą ekstremalių situacijų ryšių ir informacijos sistemą būtų pateikiamas atitinkamas pranešimas.
- (12) Mechanizmas turėtų sudaryti sąlygas mobilizuoti pagalbos teikimą ir lengvinti jos koordinavimą, kad būtų galima padėti užtikrinti geresnę pirmiausia žmonių, taip pat aplinkos ir turto, įskaitant kultūros paveldą, saugą ir tokiu būdu sumažinti žmonių žūčių ir sužalojimų skaičių, materialinius nuostolius, ekonominę ir ekologinę žalą bei padaryti socialinės sanglaudos ir solidarumo tikslų siekimą labiau juntamą. Sustiprintas bendradarbiavimas teikiant civilinės saugos pagalbą turėtų būti paremtas Bendrijos civilinės saugos struktūra, kurią sudaro Stebėsenos ir informacijos centras, Bendra ekstremalių situacijų ryšių ir informacijos sistema, valdoma Komisijos, ir ryšio punktai valstybėse narėse. Jis turėtų suteikti galimybę rinkti oficialiai patvirtintą informaciją apie ekstremalią situaciją, ją skleisti valstybėms narėms ir keistis pagalbos teikimo metu sukauptą patirtimi.
- (13) Valstybių narių ryšio punktai turėtų veikti taip, kad galėtų teikti informaciją apie galimą suteikti civilinės saugos pagalbą, kurios prašo ekstremalios situacijos ištikta šalis, taip pat, įskaitant informaciją apie prieinamus karinius išteklius ir pajėgumus.
- (14) Reikiamų transporto priemonių prieinamumas turi būti užtikrinamas patikimiau, siekiant Bendrijos lygiu paremti greitojo ragavimo pajėgumus. Bendrija turėtų remti valstybių narių pastangas ir jas papildyti, sutelkdama valstybių narių transporto išteklius ir, jeigu reikia, prisidėdama prie papildomų transporto priemonių finansavimo.
- (15) Teikiant civilinės saugos pagalbą už Bendrijos ribų, Mechanizmas turėtų palengvinti ir paremti veiksmus, kurių imasi Bendrija ir valstybės narės. Pagalba už Bendrijos ribų gali būti teikiama autonomiškai arba prisidedant prie tarptautinės organizacijos vadovaujamos operacijos, o tokiu atveju Bendrija turėtų užmegzti ryšius su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis.

(16) Jungtinėms Tautoms tose vietose, kur yra jų atstovybės, tenka pagalbos teikimo operacijų trečiojoje šalyje pagrindinio koordinatoriaus vaidmuo. Pagal šį Mechanizmą teikiama civilinės saugos pagalba turėtų būti derinama su Jungtinėmis Tautomis ir kitais svarbiais tarptautiniais veikėjais, kad būtų kuo geriau panaudoti turimi ištekliai ir išvengta nereikalingo pastangų dubliavimo. Geresnis civilinės saugos koordinavimas pasitelkus Mechanizmą yra būtina sąlyga siekiant prisidėti prie bendrų koordinavimo pastangų ir užtikrinant visapusi Europos indėlį į teikiamą pagalbą. Jeigu ištinka tokios didelės nelaimės, kad pagalbą reikia teikti ir pagal Mechanizmą, ir pagal 1996 m. birželio 20 d. Reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽¹⁾, Komisija turėtų užtikrinti, kad visos Bendrijos priemonės būtų taikomos veiksmingai, darniai ir kad jos papildytų viena kitą.

(17) Mechanizmas taip pat galėtų būti priemone, palengvinančia ir remiančia krizių valdymą laikantis 2003 m. rugsėjo 29 d. bendro Tarybos ir Komisijos pareiškimo dėl Bendrijos civilinės saugos mechanizmo taikymo krizėms valdyti, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties V antraštinėje dalyje. Šiuo sprendimu nedaromas poveikis pirmininkaujančios valstybės narės kompetencijai ir vaidmeniui valdant krizes pagal minėtą antraštinę dalį.

(18) Mechanizmas taip pat gali būti naudojamas teikti paramą konsulinei pagalbai ES piliečiams, susijusiai su civilinės saugos veiksmais, susidarius didelio masto ekstremalioms situacijoms trečiojoje šalyje, jei to prašo valstybių narių konsulinės įstaigos.

(19) Kai manoma, kad tikslinga naudoti karinius ištekliai ir pajėgumus, su kariškiais bus bendradarbiaujama naudojantis Tarybos ar jos kompetentingų organų nustatytais būdais, procedūromis bei kriterijais, kuriuos taikant Bendrijos civilinės saugos mechanizmui teikiami su civilių gyventojų sauga susiję kariniai ištekliai ir pajėgumai.

(20) Naudojant karinius ištekliai taip pat turėtų būti laikomasi atitinkamose Jungtinių Tautų gairėse nustatytų principų.

(21) Turėtų išlikti galimybė, kad dalyvautų šalys kandidatės ir būtų bendradarbiaujama su kitomis trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis bei regioninėmis organizacijomis.

(22) Priemonės, kurių reikia šiam sprendimui įgyvendinti, turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d.

Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.

(23) Šio sprendimo tikslas, – palengvinti sustiprintą Bendrijos ir valstybių narių bendradarbiavimą teikiant civilinės saugos pagalbą didelio masto ekstremalių situacijų ar neišvengiamos jų grėsmės atveju, – valstybės narės negali deramai pasiekti, todėl atsižvelgiant į siūlomų veiksmų mastą arba poveikį, ir atsižvelgiant į Mechanizmo pagalbos teikimo veiksmingumą siekiant sumažinti žmonių žūčių skaičių ir žalą, šio tikslo geriau būtų siekti Bendrijos lygiu.

Jeigu didelio masto ekstremalios situacijos padariniai viršija ekstremalios situacijos ištiktos valstybės narės reagavimo galimybes, tai ši valstybė narė turėtų turėti galimybę pasinaudoti Bendrijos Mechanizmu, siekdama papildyti savo civilinės saugos ištekliai. Todėl Bendrija gali imtis priemonių remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principu. Vadovaujantis minėtame straipsnyje nustatyto proporcingumo principu, šis sprendimas nenumato nieko, kas nėra būtina siekiant šio tikslo.

(24) Europos bendrijos steigimo sutartis ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartis nesuteikia įgaliojimų šiam sprendimui priimti, išskyrus numatytus atitinkamai jų 308 ir 203 straipsniuose,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

I SKYRIUS

Dalykas ir taikymo sritis

1 straipsnis

1. Nustatomas Bendrijos Mechanizmas skirtas palengvinti sustiprintą Bendrijos ir valstybių bendradarbiavimą, vykdomą teikiant civilinės saugos pagalbą susidarius didelio masto ekstremalioms situacijoms arba iškilus neišvengiamai jų grėmei (toliau – Mechanizmas).

2. Apsauga, kurią turi užtikrinti Mechanizmas, skirta pirmiausia žmonių, taip pat aplinkos ir turto, įskaitant kultūros paveldą, saugą Europos Sąjungos teritorijoje ir už jos ribų dėl gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, teroro aktų ir technologinio, radiologinio arba ekologinio pobūdžio ekstremalių situacijų, įskaitant atsitiktinę jūrų taršą, atsižvelgiant į specialias izoliuotų, atokiausių ir kitų Bendrijos regionų ar salų reikmes.

⁽¹⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

Mechanizmas ne turi daryti poveikio pareigoms pagal galiojančius Europos bendrijos ar Europos atominės energijos bendrijos teisės aktus arba galiojančius tarptautinius susitarimus.

2 straipsnis

Mechanizmas sudarytas iš elementų ir veiksmų visumos, kurią be kita ko sudaro:

- 1) pagalbos teikimo komandų ir kitų pagalbos priemonių, kurias valstybės narės gali teikti susidarius ekstremalioms situacijoms, nustatymas;
- 2) mokymo programų, skirtų pagalbos teikimo komandoms ir kitokių rūšių paramai, ekspertams, komandoms, atsakingoms už įvertinimą ir (arba) koordinavimą (toliau – įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandos), nustatymas ir įgyvendinimas;
- 3) mokomieji renginiai, seminarai ir eksperimentiniai projektai svarbiais pagalbos teikimo aspektais;
- 4) įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandų kūrimas ir siuntimas;
- 5) Stebėsenos ir informavimo centro (toliau – MIC), su kuriuo galima susisiekti ir kuris gali nedelsdamas reaguoti visą parą bei teikti paslaugas valstybėms narėms ir Komisijai šio Mechanizmo tikslais, įkūrimas ir valdymas;
- 6) Bendros ekstremalių situacijų ryšių ir informacijos sistemos (toliau – CECIS), leidžiančios MIC ir valstybių narių informacijos punktams susisiekti ir keistis informacija, sukūrimas;
- 7) prisidėjimas prie detekcijos ir ankstyvojo perspėjimo sistemų, skirtų ekstremalioms situacijoms, kurios gali turėti poveikį valstybių narių teritorijoje, sukūrimo, tam, kad valstybės narės ir Europos bendrija galėtų greitai reaguoti, taip pat prisidėjimas prie jų įdiegimo rengiant tų sistemų poreikio ir tinkamumo studijas bei įvertinimus ir skatinant jų tarpusavio ryšius bei ryšius su MIC ir CECIS. Kuriant tokias sistemas atsižvelgiama į esamus informacijos, stebėsenos ir detekcijos šaltinius bei jais remiamasi;
- 8) parama valstybėms narėms gaunant galimybę naudotis įrangos ir transporto ištekliais;

a) teikiant informaciją apie įrangos ir transporto išteklius, kurie gali būti teikiami valstybėms narėms, ir dalijantis ja siekiant palengvinti tokių įrangos ar transporto išteklių kaupimą,

b) padedant valstybėms narėms nustatyti, ar galima gauti transporto išteklių iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką, ir sudarant palankesnes galimybes tai padaryti,

c) padedant valstybėms narėms nustatyti, ar galima gauti įrangą iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką;

9) valstybių narių teikiamo transporto papildymas transporto ištekliais, kurie būtini siekiant užtikrinti greitąją reakvimą į didelio masto ekstremalias situacijas;

10) konsulinės pagalbos ES piliečiams, susijusios su civilinės saugos veiksmais, rėmimas įvykus didelio masto ekstremalioms situacijoms trečiojoje šalyje, jei to prašo valstybių narių konsulinės įstaigos;

11) kiti rėmimo ir papildomi veiksmai, reikalingi taikant Mechanizmą, paminėti 2007 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2007/162/EB, nustatančio civilinės saugos finansinę priemonę ⁽¹⁾, 4 straipsnyje.

3 straipsnis

Šiame sprendime taikomos tokios sąvokų apibrėžtys:

1) didelio masto ekstremali situacija – situacija, kuri daro ar gali daryti neigiamą poveikį žmonėms, aplinkai ar turtui ir dėl kurios gali būti prašoma teikti pagalbą pagal šį Mechanizmą;

2) reagavimas – didelio masto ekstremalios situacijos metu arba jai pasibaigus pagal Mechanizmą atliekamas veiksmas likviduojant tiesioginius jos padarinius;

3) pasirengimas – išankstiniu veiksmu užtikrinama žmonių ir materialinių priemonių pasirengimo ir pajėgumų padėtis, sudaranti jiems sąlygas užtikrinti veiksmingą greitąją reakvimą susidarius ekstremaliai situacijai;

4) ankstyvasis perspėjimas – savalaikės ir veiksmingos informacijos pateikimas, sudarantis galimybes imtis veiksmų, kad būtų išvengta rizikos arba ji būtų sumažinta, bei užtikrinti pasirengimą veiksmingai reaguoti;

⁽¹⁾ OL L 71, 2007 3 10, p. 9.

5) modulis – savarankiškas ir autonomiškas, iš anksto nustatytai užduočiai ir poreikiams skirtas valstybių narių pajėgumų darinys arba valstybių narių mobili operacijų komanda, kurią sudaro žmonės ir materialinės priemonės, ir kuri gali būti apibūdinama pagal jos gebėjimą teikti pagalbą arba užduotį (-is), kurią (-ias) ji geba atlikti.

II SKYRIUS

Parengtis

4 straipsnis

1. Valstybės narės savo kompetentingose tarnybose ir visų pirma civilinės saugos tarnybose ar kitose ekstremalių situacijų tarnybose iš anksto nustato pagalbos teikimo komandas ar modulius, kurie galėtų būti pasirengę teikti pagalbą arba būti suformuoti per labai trumpą laiką ir, paprastai, praėjus maždaug 12 valandų nuo pagalbos prašymo gavimo išsiųsti. Jos atsižvelgia į tai, kad tos komandos ar modulio sudėtis turėtų priklausyti nuo didelio masto ekstremalios situacijos tipo ir konkrečių reikių tos ekstremalios situacijos metu.

2. Valstybės narės atranka ekspertus, kurie gali būti iškviesti dirbti ekstremalios situacijos vietoje kaip įvertinimo ir (arba) koordinavimo komanda.

3. Valstybės narės, visų pirma siekdamos patenkinti pagal Mechanizmą numatytus prioritetinius pagalbos teikimo ir paramos poreikius, savanoriškai imasi kurti modulius, kurie:

a) sudaryti iš vienos ar kelių Mechanizme dalyvaujančių valstybių narių išteklių,

b) gali vykdyti užduotis reagavimo zonose,

c) gali vykdyti savo užduotis laikydamiesi pripažintų tarptautinių gairių ir todėl gali:

i) būti pasiųsti per labai trumpą laiko tarpą po to, kai gaunamas prašymas suteikti pagalbą,

ii) tam tikrą laikotarpį dirbti savarankiškai ir autonomiškai, jei to reikia pagal aplinkybes veiklos vietoje,

d) gali veikti kartu su kitais moduliais,

e) išmokyti ir parengti taip, kad atliktų a ir d punktuose numatytus veiklos suderinamumo reikalavimus,

f) jiems vadovauja asmuo, kuris atsakingas už jų veikimą,

g) gali teikti pagalbą kitiems ES organams ir (arba) tarptautinėms institucijoms, ypač Jungtinėms Tautoms.

4. Valstybės narės apsvarsto galimybes prireikus teikti kitokią paramą, kurią būtų galima gauti iš jų kompetentingų tarnybų, pavyzdžiui, konkrečiai ekstremaliai situacijai tinkamą specializuotą personalą ir įrangą, ir pasitelkti išteklius, kuriuos gali teikti nevyriausybinių organizacijų ir kiti atitinkami subjektai.

5. Pageidaujancios tai daryti valstybės narės gali, laikydamosi reikalingų saugumo reikalavimų, teikti informaciją apie atitinkamus karinius išteklius ir pajėgumus, kurie galėtų būti panaudoti kaip paskutinė išeitis teikiant civilinės saugos pagalbą pagal Mechanizmą, pavyzdžiui, teikiant transporto ir logistinę ar medicininę paramą.

6. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo šio sprendimo priėmimo pateikia atitinkamą bendrą informaciją apie šias komandas, ekspertus, modulius ir kitą paramą, minimą šio straipsnio 1–4 dalyse, ir prireikus šią informaciją nedelsiant atnaujina, taip pat informaciją apie medicinos išteklius, nurodytą 5 straipsnio 6 punkte.

7. Valstybės narės, joms prašant remiamos Komisijos, imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad jų siūloma civilinės saugos pagalba būtų pristatoma laiku.

8. Valstybės narės nustato ryšio punktus ir atitinkamai informuoja Komisiją.

5 straipsnis

Komisija vykdo šias užduotis:

1) įsteigia ir valdo MIC;

2) įsteigia ir valdo CECIS;

3) prisideda kuriant nelaimių detekcijos ir ankstyvojo perspėjimo sistemas, kaip numatyta 2 straipsnio 7 dalyje;

4) sukuria pajėgumą mobilizuoti ir kuo skubiau pasiųsti nedėles ekspertų komandas, atsakingas už:

a) pagalbos prašančios valstybės civilinės saugos poreikių įvertinimą, atsižvelgiant į pagalbą, kurią gali suteikti valstybės narės ir Mechanizmas;

b) prireikus – civilinės saugos pagalbos teikimo operacijų įvykio vietoje koordinavimo, ir, prireikus bei atitinkamomis aplinkybėmis – ryšio palaikymo su pagalbos prašančios valstybės kompetentingomis institucijomis palengvinimą;

- 5) sukuria mokymo programą, siekdama išplėtoti civilinės saugos pagalbos teikimą, užtikrindama pagalbos komandų ir 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų modulių ar prireikus kitų 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pagalbos priemonių darną ir papildomumą, ir gerindama 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų ekspertų kompetenciją. Ši programa apima jungtines paskaitas ir pratybas bei mainų sistemą, pagal kurią asmenys gali būti komandiruojami į kitas valstybes nares;
- 6) renka ir kaupia informaciją apie valstybių narių pajėgumus išlaikyti serumų ir vakcinų ar kitų būtinų medicinos išteklių gamybą ir jų atsargas, kurių gali prireikti teikiant pagalbą didelio masto ekstremalios situacijos atveju;
- 7) parengia mokymo programas apie patirtį, įgytą pagal Mechanizmą vykdytų pagalbos teikimo operacijų metu, ir skleidžia šią patirtį per informacijos sistemą;
- 8) skatina naujų technologijų įdiegimą ir naudojimą pagal Mechanizmo paskirtį;
- 9) imasi priemonių, nurodytų 2 straipsnio 8 dalies a ir b punktuose;
- 10) sukuria pajėgumus teikti pagrindinę logistinę paramą įvertinimo ir (arba) koordinavimo ekspertams;
- 11) imasi bet kokių kitų pagalbinių ir papildomų veiksmų, reikalingų naudojant civilinės saugos pagalbos teikimo Mechanizmą, kaip numatyta Sprendimo 2007/162/EB, Euratomas 4 straipsnyje.

III SKYRIUS

Reagavimas

6 straipsnis

1. Susidarius didelio masto ekstremaliai situacijai Bendrijoje arba kilus jos neišvengiamai grėsmei, kuri sukelia arba gali sukelti valstybės ribas peržengiančius padarinius, valstybė narė, kurioje susidarė ekstremali situacija, nedelsdama praneša Komisijai ir toms valstybėms narėms, kurioms ta situacija gali turėti padarinių.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu ši pareiga pranešti jau buvo įvykdyta pagal atitinkamus Europos bendrijos ar Europos atominės energijos bendrijos teisės aktus arba galiojančius tarp-tautinius susitarimus.

2. Susidarius didelio masto ekstremaliai situacijai Bendrijoje arba kilus jos neišvengiamai grėsmei, dėl kurios gali tekti prašyti

vienos ar daugiau valstybių narių pagalbos, valstybė narė, kurioje susidarė ekstremali situacija, nedelsdama praneša Komisijai, kai manoma, kad gali tekti prašyti pagalbos per MIC, kad Komisija galėtų atitinkamai informuoti kitas valstybes nares ir aktyvuoti savo kompetentingas tarnybas.

3. 1 ir 2 dalyje nurodyti pranešimai deramais atvejais skelbiami per CECIS.

7 straipsnis

1. Bendrijoje susidarius didelio masto ekstremaliai situacijai, valstybė narė gali prašyti pagalbos per MIC arba tiesiogiai kitų valstybių narių. Prašymas turi būti kiek įmanoma konkretus.

2. Pagalbos prašymo per MIC atveju Komisija, gavusi tokį prašymą, atitinkamai ir nedelsdama:

a) perduoda prašymą kitų valstybių narių ryšio punktam,

b) padeda mobilizuoti komandas, ekspertus, modulius ir kitą pagalbą reikalingą paramą,

c) surenka patvirtintą informaciją apie ekstremalią situaciją ir paskleidžia ją valstybėms narėms.

3. Kiekviena valstybė narė, kuriai skirtas pagalbos prašymas, skubiai sprendžia, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą, ir apie tai praneša prašančiai valstybei narei per MIC arba tiesiogiai, nurodyma galimos suteikti jos pagalbos dydį ir sąlygas. Jei valstybė narė prašančią valstybę narę informuoja tiesiogiai, ji atitinkamai informuoja ir MIC. MIC informuoja valstybes nares.

4. Prašančioji valstybė narė yra atsakinga už vadovavimą teikiamai pagalbai. Prašančios valstybės narės valdžios institucijos nustato gaires ir prireikus nustato apribojimus pagalbos teikimo komandoms ar moduliams. Dėl šių užduočių vykdymo detalių paliekama spręsti pagalbą teikiančios valstybės narės paskirtam atsakingam asmeniui.

5. Kai prašančioji valstybė narė prašo pagalbos teikimo komandų vadovauti pagalbos teikimui jos vardu, valstybių narių ir Bendrijos pasiųstos komandos stengiasi koordinuoti jų teikiamą pagalbą.

6. Kai išsiunčiamos įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandos, jos palengvina pagalbos teikimo komandų koordinavimą ir palaiko ryšius su prašančios valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis.

8 straipsnis

1. Susidarius didelio masto ekstremaliai situacijai už Bendrijos ribų, 7 straipsnio nuostatos, gavus prašymą, taip pat gali būti taikomos civilinės saugos pagalbos teikimui už Bendrijos ribų.

Tokia pagalba gali būti teikiama kaip savarankiškai teikiama pagalba arba prisidedant prie tarptautinei organizacijai vadovaujant teikiamos pagalbos.

Šiame straipsnyje numatytų koordinavimo nuostatų taikymo sritis apima tik pagal Mechanizmą teikiamą pagalbą.

Priemonės, kurių imamasi pagal šį straipsnį, nedaro poveikio priemonėms, kurių imamasi pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį.

2. Kai civilinės saugos pagalba, kaip nurodyta 1 dalyje, teikiama gavus per MIC išplatintą prašymą, Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė (toliau – pirmininkaujanti valstybė narė), užtikrina bendrą civilinės saugos pagalbos priemonių koordinavimą, tuo pat metu atsižvelgdama į Komisijos vykdomą operatyvinio koordinavimo vaidmenį, kaip numatyta 4 dalyje.

3. Politinio ir strateginio koordinavimo srityje, pirmininkaujanti valstybė narė visų pirma:

- a) įvertina Mechanizmo, kaip krizės valdymą palengvinančios ir remiančios priemonės, galimo panaudojimo tinkamumą;
- b) kai jos nuomone tai yra reikalinga, su nelaimės ištikta trečiąja šalimi užmezga santykius politiniu lygiu ir su ta šalimi palaiko glaudžius santykius visuose ekstremalios situacijos etapuose, kiek tai susiję su bendra politine ir strategine pagalbos teikimo sistema;

Jeigu reikia, pirmininkaujanti valstybė narė kitos valstybės narės gali prašyti visiškai arba iš dalies imtis atsakomybės už minėtą politinį ir strateginį koordinavimą ar prašyti Komisijos paremti šį koordinavimą.

4. Operatyvinį koordinavimą vykdo Komisija, pagal 3 dalyje numatytą politinio ir strateginio koordinavimo sistemą glaudžiai bendradarbiaudama su pirmininkaujančia valstybe nare. Operatyvinį koordinavimą sudaro šios atitinkamos veiklos kryptys:

- a) nuolatinio dialogo su valstybių narių ryšio punktais palaikymas siekiant užtikrinti, kad Europos civilinė sauga veiks-

mingai ir nuosekliai pagal Mechanizmą būtų prisidedama prie bendrų paramos teikimo pastangų, visų pirma:

- i) nedelsiant informuojant valstybes nares apie visą pagalbos prašymą,
 - ii) į įvykio vietą pasiunčiant įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandas, kad jos galėtų įvertinti situaciją ir poreikius, ir (arba) palengvinti operatyvinį koordinavimą pagal Mechanizmą teikimo vietoje,
 - iii) bendradarbiaujant su įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandomis bei kitais veikėjais, įskaitant kitas ES tarnybas, įvertinant poreikius,
 - iv) dalijantis atitinkamais įvertinimais ir analizėmis su visais veikėjais,
 - v) atliekant iš valstybių narių ir iš kitų šaltinių gautos pagalbos apžvalgą,
 - vi) patariant dėl pagalbos, kuri reikalinga siekiant užtikrinti, kad teikiama civilinės saugos pagalba būtų suderinama su poreikių įvertinimu, pobūdžio,
 - vii) padedant spręsti bet kokius teikiant pagalbą išskylančius praktinius sunkumus, pavyzdžiui tranzito ir muitų srityje,
- b) ryšių su nelaimės ištikta trečiąja šalimi palaikymas dėl techninių klausimų, tokių, kaip tiksli reikalingos pagalbos apimtis, pasiūlymo priėmimas ir praktinis pasirengimas pagalbos priėmimui vietoje ir jos dalijimui;
- c) ryšių palaikymas ar bendradarbiavimas su Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo tarnyba (toliau – UNOCHA), šiuo metu dalyvaujantiems ir kitiems suinteresuotiems veikėjams prisidedant prie bendrų pagalbos teikimo pastangų, skirtų užtikrinti maksimalią sąveiką, siekti tarpusavio papildomumo ir išvengti dubliavimo bei spragų;
- d) ryšių palaikymas su visais veikėjais, visų pirma baigiamajame pagalbos teikimo pagal Mechanizmą etape, siekiant palengvinti sklandų perdavimą.
5. Prireikus Komisija gali kiekvienu konkrečiu atveju, pirmininkaujančiai valstybei narei sutinkant, imtis papildomų operatyvinių užduočių.

6. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su pirmininkaujančia valstybe narė, gali paskirti įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandas, nurodytas 4 dalies a punkto ii papunktyje. Šios komandos sudaromos iš ekspertų ir komandos vadovo, kuriuos valstybės narės skiria kiekvienu konkrečiu atveju. Komisija pasirenka ekspertus ir komandos vadovą atsižvelgdama į jų kvalifikaciją ir patirtį, įskaitant baigtų mokymų apie Mechanizmą lygį, ankstesnę dalyvavimo pagal Mechanizmą vykdomose misijose ir kitose tarptautinėse pagalbos teikimo misijose patirtį. Ekspertai atrenkami taip pat vadovaujantis kitais kriterijais, įskaitant kalbų mokėjimą, siekiant užtikrinti, kad komanda, kaip vienetas, turėtų visus konkrečioje situacijoje reikalingus įgūdžius.

MIC palaiko glaudžius ryšius su įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandomis bei teikia joms paramą ir rekomendacijas.

7. Pirmininkaujanti valstybė narė ir Komisija užtikrina glaudų bendradarbiavimą ir palaiko nuolatinį dialogą visuose ekstremalios situacijos lygmenyse, susijusiuose su pagalbos teikimu.

Operatyvinis koordinavimas visiškai integruojamas į UNOCHA bendrą koordinavimą, jei jis vykdomas, ir laikomasi taisyklės, kad toks vadovavimas turi viršenybę.

Koordinavimas Mechanizmo pagalba nedaro įtakos dalyvaujančių valstybių narių ir nukentėjusiosios trečiosios šalies dvišaliams ryšiams, o taip pat valstybių narių ir Jungtinių Tautų bendradarbiavimui. Tokie dvišaliai ryšiai taip pat gali būti naudojami siekiant prisidėti prie koordinavimo pagal Mechanizmą.

Sąveikos ir tarpusavio papildomumo siekiama naudojant kitus Sąjungos ir Bendrijos teisės aktus. Visų pirma Komisija užtikrina veiksmų pagal Mechanizmą ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/96 finansuojamų veiksmų tarpusavio papildomumą ir suderinamumą.

Už Bendrijos ribų susidarius didelio masto ekstremaliai situacijai galimas turimų karinių išteklių ir pajėgumų, reikalingų civilinei saugai, panaudojimas turėtų būti suderintas su atitinkamose Jungtinių Tautų gairėse numatytais principais.

8. Šiame straipsnyje numatyti pirmininkaujančios valstybės narės ir Komisijos koordinaciniai vaidmenys nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai ir jų atsakomybei už savo komandas, modulius ir kitą pagalbą, įskaitant karinius išteklius ir pajėgumus. Visų pirma pirmininkaujančios valstybės narės ir Komisijos vykdomas koordinavimas neapima įsakymų ir nurodymų davimo valstybių narių komandoms, moduliams ar kitai pagalbai kuri teikiama savanoriškai, laikantis nurodymų koordi-

navimo centrinės vadovietės lygmeniu ir pagalbos teikimo vietoje.

9. Siekiant sudaryti galimybę vykdyti pirmiau minėtą koordinavimą ir užtikrinti visapusi indėlį imantis bendrą pagalbos teikimo pastangų:

- a) visos valstybės narės, teikiančios civilinės saugos pagalbą kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, atsiliepdamos į prašymą, kuris buvo išplatintas per MIC, išsamiai informuoja MIC apie savo veiklą, ir
- b) valstybių narių komandos ir moduliai, vietoje dalyvaujantys teikiant pagalbą pagal Mechanizmą, palaiko glaudžius ryšius su vietoje veikiančių MIC koordinatoriais ir (arba) įvertinimo komandomis.

9 straipsnis

Komisija Mechanizmo kontekste gali paremti ir papildyti valstybių narių teikiamą civilinės saugos pagalbą imdamasi 2 straipsnio 8 ir 9 punktuose išvardytų priemonių.

IV SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

10 straipsnis

Šiame Mechanizme gali dalyvauti šalys kandidatės.

Kitos trečiosios šalys, taip pat tarptautinės ar regioninės organizacijos, gali bendradarbiauti vykdam veiksmus pagal šį Mechanizmą, jei tai leidžiama pagal šių trečiųjų šalių ar organizacijų ir Bendrijos susitarimus.

11 straipsnis

Šio sprendimo vykdymo tikslais valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas ir atitinkamai informuoja Komisiją.

12 straipsnis

Komisija 13 straipsnyje nustatyta tvarka nustato įgyvendinimo taisykles, pirmiausia skirtas:

- 1) pagalbos teikimui galimiems skirti ištekliams, kaip numatyta 3 straipsnyje;
- 2) MIC, kaip numatyta 2 straipsnio 5 punkte;
- 3) CECIS, kaip numatyta 2 straipsnio 6 punkte;

- 4) įvertinimo ir (arba) koordinavimo komandoms, kaip numatyta 2 straipsnio 4 punkte, įskaitant ekspertų atrankos kriterijus;
- 5) mokymo programai, kaip numatyta 2 straipsnio 2 punkte;
- 6) moduliams, numatytiems 4 straipsnio 3 dalyje;
- 7) detekcijos ir ankstyvojo perspėjimo sistemoms, numatytoms 2 straipsnio 7 punkte;
- 8) informacijai apie medicinos išteklius, kaip numatyta 5 straipsnio 6 punkte;
- 9) pagalbos teikimui Bendrijoje kaip numatyta 7 straipsnyje, taip pat pagalbos teikimui už Bendrijos ribų, kaip numatyta 8 straipsnyje.

13 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal 2007 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2007/162/EB, Euratomas 13 straipsnį.
2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

14 straipsnis

Komisija kas treji metai nuo pranešimo apie šį sprendimą įvertina jo taikymą ir to įvertinimo išvadas pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Kartu su išvadomis tam tikrais atvejais pateikiami šio sprendimo pataisų pasiūlymai.

15 straipsnis

Sprendimas 2001/792/EB, Euratomas panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą sprendimą aiškinamos kaip nuorodos į šį sprendimą, atsižvelgiant į Priede pateiktą koreliacinę lentelę.

16 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2007 m. lapkričio 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. PEREIRA

PRIEDAS

Koreliacinė lentelė

Tarybos sprendimas 2001/792/EB, Euratomas	Šis sprendimas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 2 dalis pirma ir antra pastraipos	1 straipsnio 2 dalies pirma ir antra pastraipos
1 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	4 konstatuojamosios dalies antras sakiny
1 straipsnio 3 dalies įžanginis sakiny	2 straipsnio įžanginis sakiny
1 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka	2 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio 3 dalies antra įtrauka	2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 3 dalies trečia įtrauka	2 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka	2 straipsnio 4 dalis
1 straipsnio 3 dalies penkta įtrauka	2 straipsnio 5 dalis
1 straipsnio 3 dalies šešta įtrauka	2 straipsnio 6 dalis
—	2 straipsnio 7 dalis
—	2 straipsnio 8 dalis
—	2 straipsnio 9 punktas
—	2 straipsnio 10 punktas
1 straipsnio 3 dalies septinta įtrauka	2 straipsnio 11 punktas
—	3 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 ir 2 dalys
2 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio įžanginis sakiny	—
3 straipsnio a punktas	4 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio b punktas	4 straipsnio 2 dalis
—	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio c punktas	4 straipsnio 6 dalis
3 straipsnio d punktas	4 straipsnio 4 dalis
—	4 straipsnio 5 dalis
—	4 straipsnio 7 dalis
3 straipsnio e punktas	4 straipsnio 8 dalis ir 11 straipsnis
4 straipsnio įžanginis sakiny	5 straipsnio įžanginis sakiny
4 straipsnio a punktas	5 straipsnio 1 punktas
4 straipsnio b punktas	5 straipsnio 2 punktas
—	5 straipsnio 3 punktas
4 straipsnio c punktas	5 straipsnio 4 punktas
4 straipsnio d punktas	5 straipsnio 5 punktas
4 straipsnio e punktas	5 straipsnio 6 punktas

Tarybos sprendimas 2001/792/EB, Euratomas	Šis sprendimas
4 straipsnio f punktas	5 straipsnio 7 punktas
4 straipsnio g punktas	5 straipsnio 8 punktas
4 straipsnio h punktas	5 straipsnio 9 punktas
—	5 straipsnio 10 punktas
—	5 straipsnio 11 punktas
5 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 5 dalis
5 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio pirma pastraipa	8 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio antra pastraipa	8 straipsnio 2–9 dalys
—	9 straipsnis
7 straipsnis	10 straipsnio pirma pastraipa
—	10 straipsnio antra pastraipa
8 straipsnio 1 dalis	—
8 straipsnio 2 dalis įžanginis sakiny	12 straipsnio įžanginis sakiny
8 straipsnio 2 dalies a punktas	12 straipsnio 1 punktas
8 straipsnio 2 dalies b punktas	12 straipsnio 2 punktas
8 straipsnio 2 dalies c punktas	12 straipsnio 3 punktas
8 straipsnio 2 dalies d punktas	12 straipsnio 4 punktas
8 straipsnio 2 dalies e punktas	12 straipsnio 5 punktas
—	12 straipsnio 6 punktas
—	12 straipsnio 7 punktas
8 straipsnio 2 dalies f punktas	12 straipsnio 8 punktas
8 straipsnio 2 dalies g punktas	12 straipsnio 9 punktas
9 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalis	—
9 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 4 dalis	
10 straipsnis	14 straipsnis
—	15 straipsnis
11 straipsnis	—
12 straipsnis	16 straipsnis